

защото много мостове паднаха, много желъзо-пътни линии се повредиха, много гари се струпалиха. Нѣмаше какъ и отде да се достави хлѣбъ и покривъ.

Бедствието, което ни сполетѣ, наистина е безкрайно. То не може да се разкаже съ думи. Такова нещастие не е постигало досега нашата страдална земя.

Но какво да правимъ? Да се отчайваме ли? Да стоимъ ли съ скръстени ръце надъ развалинитѣ и да плачемъ.

Не.

Нашиятъ народъ е наученъ да страда. Цѣлиятъ му животъ е пъленъ съ страдания. Но ние сме племе жилаво. Ние сме закалени в страданията, защото винаги сме се борѣли съ тѣхъ и сме ги побеждавали. Ще ги победимъ и сега. Съ мъжа, съ трудъ, съ дружни усилия и това зло ще победимъ.

Откакто човѣкътъ живѣе на земята, непрекъснато е водѣлъ борба съ природата и постепенно я побеждава. Докато бѣ още дивакъ, човѣкътъ се страхуваше отъ голѣмитѣ животни, отъ свѣткавицата и гърма, страхуваше се отъ свирепитѣ вихри и отъ бурнитѣ морски вълни. Но поука-лека съ силата на науката човѣкътъ стана победителъ надъ природата. Той се не бои вече отъ голѣмитѣ животни, защото съумѣ да ги обуздае и да ги използва за своитѣ нужди. Той се не бои отъ електрическата вълна, защото стана вече нейнъ господарь: съ нея сега освѣтлява жилището си, топли се, вози се и говори на далечни разстояния, движи съ нея най-